

undskyldte, at Appellen ikke er bleven iværksat inden Appellfristens Udløb. Hvorom henvises til Bemærkningerne til næste Paragraf. Hvad der her foreskrives, er altsaa kun det, at den, der vil appellere, maa iværksætte dette inden 4 Maaneder, forsaavidt særlige Omstændigheder ikke kunne paaberaabes for, at denne Frist har været utilstrækkelig for ham, eller Omstændighederne iøvrigt retfærdiggjøre, at han ikke har handlet inden dens Udløb.

Medens Lovforslaget affortæller de ordinære Appellfrister til 4 Maaneder saavel ved Overretterne som ved Højesteret, vilde det stride mod dets Hensigt at forlænge de forterre extraordinære Appellfrister, som allerede nu ere gjældende. Disse, som i det Hele taget efter Erfaringens Vidnesbyrd maa siges at have vist sig at være tilstrækkelige, opretholdes derfor. Det har altsaa sit Forblivende ved de i Frd. 15de Januar 1817 indførte forterre Appellfrister i Højesterets- og Søfager udenfor Kjøbenhavn (8 Uger til Overretten) og i private Politisager (4 Uger og 3 Maaneder henholdsvis til Overretten og til Højesteret), den i Sager om Fæstes Forbrydelse ved Frd. 9de Marts 1838 § 9 fastsatte Frist af 3 Maaneder for Appel til Overretten, den for Sager, behandlede ved Sog og Handelsretten i Kjøbenhavn, i Lov 19de Februar 1861 § 55 fastsatte Frist af 2 Maaneder for Appel til Højesteret, den for Skifteretternes Kjendelser, Udlodninger og andre Beslutninger i Konkursboer ved Konkurslov 25de Marts 1872 § 141 bestemte Frist af 12 Uger for Appel til Overretten saavel som for de i slige Tilfælde faldne Overrettsdommes Appel til Højesteret, dog at der for visse Beslutninger, der skulle indankes umiddelbart til Højesteret, endog kun er 6 Ugers Frist, den for Skifteretternes Behandlinger af Dødsboer og Fælledsboer ved Skifteloven af 30te November 1874 § 88 fastsatte Appelfrist af 12 Uger for Appel saavel til Overretterne som til Højesteret, den for Appel af Udpantningsforretninger i Lov 29de Marts 1873 § 11 bestemte Frist af 8 Uger, den for Indankning til Overlandvæsenkommissionen af Landvæsenkommissionens Kjendelser i Loven af 30te December 1858 bestemte Frist af 8 Uger.

Forsaauidt det er fundet billigt at give den, der har appelleret i rette Tid, men paa Grund af Formfeil har faaet Appellstævningen afvist, en Afgang til inden en vis Tid at appellere efter en ny Appellstævning, uaftet Appelfristen imidlertid maatte være udløbet, jfr. Frd. 19de August 1735 § 10 og Kestfr. 19de December 1749 § 2, bør det vistnok herved have sit Forblivende, men dog kun saaledes, at Bedkommende skal udtage en ny

Appellstævning snarest muligt efter Afvisningsdommen, og der findes ikke Grund til at give ham saa urimeligt lange Frister hertil, som den gjældende Ret hjemler (3 og 6 Maaneder henholdsvis for Overret og Højesteret), men det maa være nok, at der indrømmes ham en Tid af 14 Dage dertil. Bestemmes dette, bortfalde ogsaa de Tvivl, der ere reiste med Hensyn til det Spørgsmaal, hvor lang Tiden til at udtage ny Appellstævning maa antages at være ved de extraordinære Appellfrister, og man faar en ensartet Regel for alle Tilfælde.

ad § 8.

Som bekendt kan der i 3 Aar efter Udløbet af de ordinære Appellfrister faas Opreisningsbevilling til Appel, uden at herfor behøver at anføres nogen Grund, og med Hensyn til flere af de extraordinære Appellfrister er der ogsaa bestemt om end kortere Frister, inden hvilke saadan Opreisningsbevilling kan faas uden Grunds Angivelse, jfr. Frd. 15de Januar 1817 (6 Maaneder i private Politisager, 6 Maaneder og Aar og Dag henholdsvis til Overret og Højesteret i Højesterets- og Søfager udenfor Kjøbenhavn), Frd. 9de Marts 1838 § 9 (ligeledes 6 Maaneder og Aar og Dag henholdsvis til Overretten og Højesteret i Fæsteforbrydelsessager), Lov om Landvæsenkommissioner af 30te December 1858 (6 Maaneder fra Kjendelsens Afgivelse).

Denne Indretning, hvorefter Fristen for Opreisningsbevillings Meddelelse i Virkeligheden kun bliver et Tillæg til Appelfristen, for hvis Benyttelse Betingelsen blot er Udredeelse af Gebyret til Opreisningsbevillingen, forsaavidt denne ikke maatte blive tilstaaet gratis, synes at være ganske unødvendig, hvor Appelfristen selv har en saadan Længde, at den maa siges at give en under almindelige Forhold tilstrækkelig Betænkningstid, og dette gjælder ubetinget om den Frist af 4 Maaneder, som i § 7 1ste Stykke er bragt i Forslag for de ordinære Appellfristens Bedkommende; Fravigelse fra eller Overstridelse af denne Frist bør ikke tillades uden særlig Grund. Derfor opstiller Lovforslaget den Regel, at Opreisningsbevilling efter 4 Maaneders Udløb aldrig maa meddeles, medmindre særlige Omstændigheder tale derfor, en Regel, der skal gjælde ved Domme og Kjendelser af alle Slags baade ved de ordinære Retter og ved Politiretter, Sørætter o. s. v. Den Myndighed, som meddeler Opreisningsbevillingen, maa, ligesom hidtil, efter et frit Skjøn bedømme, om særlige Grunde til Dispensation fra den almindelige Regel ere tilstede i hvert givet Tilfælde. Det vil